לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

פרק ג' דאבות

מולד חודש תמוז: 3:36 PM (MO)117

TO SUBSCRIBE בראתי יצר הרע ובראתי לו TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת שלח - כ"ח סיון תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Shelach - June 17, 2023

9:10 - פלג המנחה עש"ק - 6:56 הדלקת נרות שבת - 8:13 ומנן קריאת שמע / מ"א - 8:34 ומנן קריאת שמע / הגר"א - 9:10 סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:26 שליעת החמה שבת קודש – 18:31 מוצש"ק צאת הכוכבים – 19:11 צאה"כ / לרבינו תם – 9:43

מאת הגח"צ רבי גמליאל חכתן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ק

ייהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת ...

הראוי מוכה היא בתורה לענינו של המקושש עצים. ומו הראוי Π התבונז ולדרוש סמוכיז. כי מהו הקשר ביז מצוה זו לביז ענינו של המקושש. שהרי איז וקדם ומאוחר בתורה, וכל מה שנכתב בה אינו דוקא כפי סדר הווייתן, ואם כן הברח שיש טעם בסידור כל דבר על מקומו, ואם כז מז הראוי להביז טעמו של דבר

מה סמכה תורה ענינה של מצות ציצית לענינו של המקושש עצים.

ואפשר שכיוונה התורה בכך לעורר על חובת עשיית פעלים לחיזוק בו בשעה שמתעורר רפיון במידת מה. וכמו כן רצתה התורה בכך להגדיר ולהורות להאדם האיך ביז כי נתרופפה ידו מאיזה מצוה שהיא. כי לפעמים מפני דקות הרפיוז איז האדם מרגיש ומבחין בכך, וכמו שרואים אנו (ברכות סג.) שהרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מז הייז. והסיבה לזה הוא כי עצם הידיעה שיש מציאות של סוטה כבר גורם קרירות לב פנימה, ואף שהאדם אינו מודע לכך ירדה תורה לסוף דעתו, וגלתה דעתה שיש לעשות תיכף ומיד גדרים וסייגים לבל ישפיע הרפיוז בו. וכמו כז היה בעניז המקושש. כי מיד אחר שנצטוו על השבת היו כל ישראל זהירים בו. אר בשבת השניה כבר היה מעשה זה של המקושש, וזה המעשה הלוא נודע לכל העם. כולם שמעו שהניחוהו במשמר לפרוש לו על פי ה', ואח"כ נודע לכולם את דבר ה' לרגום אותו באבנים. הרי שהיה זה המעשה בפרסום גדול. ועצם הידיעה הרי יכול לעורר רפיוז במצוה זו של זמירת השבת. על כז רצתה התורה להורות להאדם שבבואו למצב כעיז זה יראה

מאת חרב אברום תשל אבשטיין שליטיא, בעב"ט שרה אברום

שלח לד אנשים ויתרו את ארץ כנטן אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד לממה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם ... (ינ-ב) - כל מה דעביד רחמנא למב עביד

🧖רש״י: ״שלח לך, לדעתך, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח, לפי שבאו ישראל יאמרו (דברים א. כב) נשלחה אנשים לפנינו. כמה שנאמר (שם) ותקרבוז אלי כלכם גו', ומשה נמלך בשכינה. אמר אני אמרתי להם שהיא טובה, שנא' (שמות ג. יז) אעלה אתכם מעני מצרים וגו'. חייהם שאני נותז להם מקום לטעות בדברי המרגלים למעז לא יירשוה". עכ"ל. ומקור לדברי רש"י הוא **מהמדרש תנחומא** (סי' ה') ז"ל: "שלח לר אנשים, אף על פי שאמר הקב"ה למשה, שלח לך אנשים, לא היתה מן הקרוש ברוך הוא שילכו. למה, שכבר אמר להם הקדוש ברוך הוא שבחה של ארץ ישראל, שנאמר דברים ח. ז): "כי ה' אלהיר מביאר אל ארץ טובה". ועד שהו במצרים. אמר להם (שמות . ח): "וארד להצילו מיד מצרים וגו". והכתוב אומר (שמות יג. כא): "וה' הולר לפניהם מם" ומה הוא אומר שלח לר אנשים. אלא ישראל. הו בקשו דברים הללו". ע"כ.

הרי מבואר מדברי המדרש שכלל ישראל לא האמינו להשי"ת במה שכבר אמר זארץ ישראל הוא ארץ טובה. והם בקשו לראות אם באמת שארץ ישראל הוא ארץ

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלו שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס Kashrus in the Kitchen (80), Tevilas Keilim: Chatzitza

There is another case of *chatzitza* where the person holding the utensil causes a *chatzitza*. The **Mechaber** rules (1) that if one holds the utensil with a firm grip it is a chatzitza. He must hold it loosely. The **Shach** (2) argues and says that even if one holds it loosely, we are concerned he might not always hold it loosely and thus one should not rely on this leniency. Most Poskim (3) do not hold like the *Shach*, and one can rely on a loose grip. If one wants to be *machmir*, or it is a heavy utensil where he will need a firm grip, he should wet his hands in the *mikva* water (4) before the *tevilah* and then his grip will not cause a problem, because *mikva* water is surrounding the whole utensil. One who does this method should leave his wet hand in the *mikva* and pass from the other hand into the submerged hand [Levush 120:2].

Lost Utensils. Many times people lose utensils during *tevilah* as cannot hold any water the connection is automatic. they can easily slip out of one's hands. They sink to the bottom of the *keilim mikvah* and cannot be retrieved. Certain *mikvaos* connect a netting or basket to the walls around the mikvah to catch fallen items and one can immerse the utensils over or in

the basket. There are two possible questions about this method. The first question is whether the water in the basket, which is not the required volume of 40 sa'ah, is halachically connected to the rest of the *mikvah* to be called valid *mikvah* water. There is a Halacha L'Moshe M'Sinai that if there is a connecting hole the size of a drinking tube inserted into a water flask (שפופרת העד). the two bodies of water are considered as one. A round hole with a diameter of 5 centimeters fulfills this requirement. So does any shaped round hole. Two or more small holes can combine for the required amount (5). However, it is preferable to have a big hole. If the basket is fully submerged, there's an automatic connection at the top. If the basket is not fully submerged, one should make sure there is a hole with the above-mentioned dimensions, or at least two or more holes that total these dimensions. If the basket

There is a second question about immersing a *keli* in an item that is able to become *Tamei*. [This is not such a problem because most *Poskim* learn (6) that this does not invalidate immersing the keilim.] This is solved by using a plastic laundry basket.

בלן הרלתללם – תבללו מדף הלומנ – גלטלו

י הזור דאתאי, הזור דאתאי, הזור דאתאי The *Gemara* brings that there was a man who gave a גט to his wife on the condition that it is חלו היו דאתאי. home before 30 days from now. On the 30th day he came back and needed to cross the river to reach home, but the ferry was on the other side and he was stuck on the wrong side of the river. The man started velling. "הוו דארטאי, חזו דארטאי" - see that I am really home. I'm iust stuck here! said this is not called "coming back" [לא שמיה מתיא] and the שמואל, because he did not arrive back within the time span he stipulated.

explains that even though this man was an אונס רחמנא פטריה and normally we say אונס רחמנא פטריה the *Chachamim* made a תקנה and said אין אונס בגיטין and one cannot use the excuse that he was an אונס. The אין אונס בגיטין savs if one made a שבועה to do something on a certain day, he should fulfill it immediately in the morning lest he forget and be עבר. If he doesn't do it right away but says he has plenty of time left in the day to satisfy his בר. and then he forgets or an אינא שיטות that he is בדר the אינא שיטות that he is considered an ממוקי יוסף], and אי's that he is not an והידושי אגודה. The בית יוסף בית יוסף (מונקי יוסף), also brings this היצודה), and שיטת אגודה delayed being מקיים his דר and on the last day was prevented from fulfilling it due to אונס his אונס his אונס He brings that the מקור He brings that the אונס אווויא אונס ס of the אגרדה is a *Gemara* in ערכיו וו. where if one sells a house in a אגרדה, he has 12 months to redeem it and buy it back. If he doesn't, the purchaser may keep it and it doesn't go back to the מבל vd מוכר. These purchasers would hide on the last day of the 12th month so the seller couldn't find them and redeem it. מתקו was הלל הזקו that the seller could deposit his money in ב"ד and break the door down and go in the house Says the אגודה, these sellers were really אניסים! The buvers were hiding! So why did אנדה, need the אנדה, they should be given a dispensation and allotted more time because of אינס? We see from here that one who waits till the last minute and then an פנשע occurs. is considered a

The **ממרסי יוסף** says if one wasn't מתפלל while there was still time in the day thinking that he will have time to dayen later. but he continues to be busy and misses the time for תבילה. he is not a פישע זס כמיד but is in the category of a "טעה ולא התפלל" and may daven a .תפלת תשלומין and he may *daven* a השלומין o דין and in this case there is a נ"י and he may *daven* a שו"ע, חין **שו"ע**

ask on the אחרונים ask on the ארודה ask on the ארודה ask on the ארוכי ask on the ארוכי ask on the ארוכי. מאז דאראי", and we pasken he is not an אונס only because of the תקנה of "אין אונס בגיטין". If not for this special תקנה he would be considered an אונס even though he waited till the last day! We see that even at the last minute one can still be considered an אגידה. This is not like the אגידה, who holds that אי חרון is a אי חת"ס !פושע is a אי חת"ס!

(1) שו"ע יו"ד קכ:ב (2) שם (3) עי' פתחי תשובה קכון, חכמת אדם עגיטז (4) ש"ך קכיז (5) יו"ד ראינב

R' Moshe Sofer (Schreiber) zt"l (Chasam Sofer) would sav:

"ועבדי כלב ... רוח אחרת עמו" What was the 'רוח אחרת 'that protected Kalev from the spies? The **Zohar** says that the spies were scared to go into Chevron due to the massive giants living there. However, Kalev was more afraid of falling in with the spies and so he forgot about his fear of the giants and went to *Chevron* to *daven* anyway. Thus, it savs 'יובא עד חברוו' - he (singular) went to Chevron. Only he went. His 'דוח אחרת' was that he channelled his fear of the giants to fear of rebelling against Hashem.'

הוא היה אומר

A Wise Man would say: "Wear a smile and have friends; wear a scowl and have wrinkles."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

We ARE such a beautiful nation! !!!tool קבלה לכבוד השכינה too!!!

855,400,5164 / Text 800,917,8309 / kvodshomavim.org

Mazel Tov to Beryl & Shani Senderovic on the aufruf & upcoming chasuna of their son Yaakov to Ahuva Lebhar May the young couple be zoche to build a Bayis

IDRAH IV Morocooper CLAU.i.A

לעשות איזה גדר לעצמו לבל ישפיע עליו המצב המקרר. ולזה סמכה ענינה של מצות ציצית. דהנה שקולה היא מצות שבת נגד כל

התורה כולה, וכיון שכן נמצא שבאותו חטא גרם המקושש רפיון בדבר החמור ככל התורה כולה, וכיוז שכן הוצרכו לחיזוק בדבר המועיל לכל התורה כולה, והנה מצות ציצית נאמר בו 'וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתורו' וגו' הרי שמצוה זו היא המעורר לקיום כל התורה כולה, ונמצא שהיא התיקון לרפיון השקול כרפיון כל התורה, ולכן סמכה תורה מצוה זו לחילול השבת של המקושש. כדי לעורר שעל כל רפיוז יש צורר לחיזוק השקול לו...

הנה מבואר מדברי חכמינו ז"ל וסיפורי צדיקים זי"ע שכשרואה האדם מכשול אצל זולתו. מלבד מה שצריך אז לגדור גדרים לעצמו, כדי שלא יעשה עצם המחזר עצמו רושם בו. מוטל עליו גם לבדוק אם אין בכך רמז לנגעי עצמו. כי לפעמים גם אחר שמכיר באיוולתו של הזולת איז הוא מבחיז כי גם הוא אשם בכגוז דא. כי כל כר קרוב הוא אצל עצמו עד שמיישב כל הליכותיו ומצדיקם בתירוצים שונים. אר עליו לדעת כי אם גילו לו מחזה כעין זה אות הוא שנגוע הוא בכגון דא. ועליו להתבונן בעומק מעשיו, כדי להיווכח בכר. גם כשאין האדם מוצא פגם כעין זה בעצמו. מוטל עליו לבדוק אם איז מכוונים לרמז לו על מכשולים הדומים לאותו מכשול בבחינת מה. שהרי לפעמים ישנו מצב שאיז מראים לו לאדם את גוף הדבר שהוא לקוי בו. כי אם דבר הדומה לזה הדבר

ובכז. עומדים כל קהל עדת ישראל כבר סמוכים לימי תמו״ז. זה החודש מורה לנו כי ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים. על כז מז הראוי לנו להתבונז בכל דבר הפוקד אותנו ולהבחוז את מהותה ואת דבר ה' הנמשר לנו מזה הדבר. ובזכות זה נזכה לשוב בתשובה כדבעי. ולהתרצות לפני מלכו של עולם.

טובה. הרי היה כאז חסרון אמונה בהשי״ת. ודברי המדרש צ״ב. במה שהוסיף הקרא "וה' הולד לפניהם". הרי הנידון כאן היה אם ארץ ישראל הוא ארץ טובה או לא?

וביאר **האלשיר הקדוש** דברי המדרש. דשילוח המרגלים היה לב' סיבות. האחת לראות את הארץ הטובה היא או לא. שנית, לראות אם עז האם היושב עליה אולי לא יוכלו להם וימנעו מלכת או אם נוחה לכבוש. ועל זה אמר כאו המדרש. שעל הארץ כבר אמר הקב"ה שהיא טובה. ועל השניה הרי הכתוב אומר "וה' הולר לפניהם". ומי הוא לפניו יתברר יתייצב, ומ"מ החטאו המרגלים בשנים. שלא האמינו שהארץ היה טובה. ושנית שלא האמינו שהשי"ת הוא "כל יכול". וביכולתו להביאם לארץ ישראל. וחובת האמונה הוא להאמיז גם בדברים שהם למעלה משכלו של אדם. דכיוו שלא ראו את הארץ עדייו ספקו אם טובה היא או לא. וגם לא האמינו שביכולתו של השי"ת להביאם לארץ ישראל. ואנו צריכין ללמוד מזה, להאמין באמונה שלימה בהשי"ת גם בדברים שהם למעלה מו השכל. כגוז. חייב אדם להמאיז "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד". ופעמים איז אנו יכוליז לראות מדוע הוי אותו דבר לטובה. אבל כיוז שאנו מאמיז את זה באמונה שלימה. איז אנו מהרהרים אחר קוב"ה כמו שעשה המרגלים. שלא האמינו שארץ ישראל היה ארץ טובה. וכן צריכין להאמין שהשי"ת "כל יכול". ולא להתייאש בשום מצב שהיא. שלעולם יש יכולת לקוב״ה לעזור אותנו.

ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה ... (מו-כ)

When **Rebbetzin Batsheva Kanievsky** a"h used to make *challah* every Thursday afternoon in her little kitchen in *Bnei* Brak, many women would come to watch and join her as she made the dough, said the beracha and davened for Klal Yisroel.

Wiping her hands on her apron, with a wide smile on her face, she welcomed guests with the warmest "Shalom Aleichem." and made them feel like royalty as she offered cold drinks and showered them with heartfelt berachos. As a group was escorted by the *Rebbetzin* herself into her tiny kitchen, she would tell individual people to stand near her and answer *amen* to her berachos. Then, she would begin. There was absolute silence as the Rebbetzin sprinkled some flour onto the dough, then placed her hand under the cover of the huge plastic bowl. She carefully separated a small piece of dough from the mixture and held it aloft for all to see, proclaiming, "This is challah." Rebbetzin Kanievsky then loudly made the beracha of hafrashas challah, and all the women and girls present answered a resounding "Amen!"

Still keeping her hand with the piece of *challah* deep inside the bowl, the *Rebbetzin* whispered her special *tefillos* for quite a long time. It seemed like many minutes. Nobody moved or made a sound as they watched her daven to Hashem. The group iust stared, in awe of such kayanah and devotion to the Ribbono shel Olam while performing a mitzvah.

After the Rebbetzin finished her tefillos for hafrashas challah, she began accepting slips of paper, almost like a Rebbe accepting kvitlach, on which were written names and requests for berachos for various refuos and veshuos, Rebbetzin Kanievsky read each and every name out loud, gave a warm, heartfelt beracha, and all together, the women in her presence would shout "Amen!" By the time the last name was read, there wasn't a dry eye in the room. Their faces were literally drenched with tears, so deeply and emotionally ensconced in the *bakashos* of fellow *Yidden* in need. That tiny little kitchen, spilling into the hallway, was like a holy temple. Nobody wanted to leave. They all just wanted to absorb more and more of Rebbetzin Kanievsky's warm and loving presence. She would smile at each woman or girl and wish them a very good Shabbos, with kol tuv. She heaped berachos upon every single Yid. It was a memory most will never forget.

The Rebbetzin passed away on Chol HaMoed Sukkos and her daughter, Rebbetzin Leah Kolodetsky ybl"c took over many of the chores and duties from her mother. One of the major things was that she began to make *challah* with women and guests on Thursday afternoon, just as her mother did for so many years. Following the precise manner in which she saw her holy mother do it growing up, to many it was as if a torch had passed, with the flame still burning bright.

A few weeks after she began making *challah* with women, *Rebbetzin Kolodetsky* realized that *Chanukah* was soon approaching and that the Thursday afternoon of *Chanukah* would not be a good time for women to come since they have to be home for *Chanukah licht*. She hung a sign on her door which read, "This Thursday will be *Chanukah* so we will not be doing hafrashas challah together. B'ezras Hashem, we will continue again next week."

That night, the *Rebbetzin* had a dream. Her mother, *Rebbetzin Kanievsky*, came to her and said, "Leah, why did you cancel the hafrashas challah? Do you know how much nachas ruach it brings to Hashem in shamayim when you make challah with the women?" Rebbetzin Kolodetzky woke up and thought to herself, I am sure this dream doesn't mean anything. It is probably my own guilty feelings for canceling the *challah*. So, she didn't say anything to anyone and went through her day. However, that night she went to sleep and her mother came again and said the same thing. Rebbetzin Kanievsky told her daughter that it is so important to keep having her hafrashas challah events as it brings many zechusim to people.

After the second dream, Rebbetzin Kolodetzky realized this was real. She went to her father, R' Chaim zt" and told him about her dreams. He told her, "Take down the sign and make *challah* with the women even on *Chanukah*."

Of course, she listened to the words of her father. Undoubtedly, *Rebbetzin Kolodetzky* hasn't missed a week since.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTAL HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

Yehoshua Bin Nun prior to entering Eretz Yisroel, similar to the mission arranged by *Moshe Rabbeinu* years earlier. With Moshe, however, the mission was not met with success; it actually created a lasting detriment for *Klal Yisroel*, to which we are still feeling the repercussions today. Yet, Yehoshua's mission was still undertaken and was even considered "good" by *Hashem*. Furthermore, it's interesting to note that in contrast, the group sent by Moshe succeeded in spying on the land without getting caught while the group sent by Yehoshua bin Nun was immediately discovered.

R' Hershel Bournmiz *shlit''a* explains that when detailing Moshe's group, the *Torah* writes "לתור" - which translates

The *Haftorah* details the "spy mission" sanctioned by as "to tour," whereas when discussing Yehoshua's group, the Navi uses the word "מרגל" - which means to spy. The difference between the two groups is quite contrasting. The *meraglim* sent by Moshe went with the attitude that they were just going to "tour" the land, a simple sight-seeing mission. But the two meraglim sent by Yehoshua understood that their mission was to actually spy on the land for Klal Yisroel's benefit and report back. In His infinite mercy, Hashem allowed Moshe's meraglim to continue their "mission" up until the last moment before giving their report without getting caught, so as to give them a chance to amend their bleak outlook on the land; the two *meraglim* sent by Yehoshua were immediately discovered since they had actually completed their mission right away

ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת ... (מו-לה) לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

Chazal explain the reason for the blue techeiles as follows: תכלת דומה לים וים דומה לים דומה לים וים דומה לים וים דומה לים וים דומה לים ultimately reminds us of *Hashem*. The question is why the long elaboration? Just say that techeiles reminds us of the כסא הכבוד without the metaphoric analogy? One answer I have heard is a person can't "jump" so fast. He must proceed methodically, in paced stages, in order to get to his proper destination. Chazal broke it down to help us picture and actualize the analogy.

In the famous *piyut, Shoshanas Yaakov*, we say "בראותם יחד **תכלת** מרדכי". What was so extraordinary and inspiring about Mordechai's techeiles? Based on the above machshava we can say that the Yidden in Shushan had fallen to a low in ruchniyus and could not climb out of it. But when they saw the techeiles, the above jolted them: indeed, the extrication need not be in one shot. Rung by rung, slow and steady, will get them out of the quagmire. That was the cause for their joy.

Additionally, another machshava may be put forth as follows: The mitzvah of tzitzis is unique in the sense that it is obligatory for a man wearing a four-cornered garment. If he is not wearing such a garment, there is no tzitzis requirement. A person technically never has to wear tzitzis. Yet, at a time of Heavenly retribution, Hashem takes this laxity into account as well. Why? Perhaps this is the crucial lesson. Not all mitzyos are black and white. Hashem wants to see how we perform in the grey areas as well. Do we have a real connection to Him or are we looking for the easy way out?

In Shushan, the Yidden went to Achashveirosh's banquet, a party with all the right kosher certifications. Yet, it wasn't ratzon Hashem and they were punished as a result. Seeing the techeiles reminded them of this concept and they renewed their commitment, were מקבל התורה מאהבה, and zoche to yeshuos. יה"ר שיעשה לנו ניסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

משל למה הדבר דומה

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך ... (יד-כ)

משל: One Shabbos morning, as R' Levi Yitzchok of **Berditchev** *zt*"*l*, made his way to *shul*, he met a young Jew who was smoking a cigar in public, in a most bold-faced manner. Surprised, R' Levi Yitzchok stopped and said: "My son, have you forgotten that today is Shabbos?" "No," answered the young man; "I know that today is Shabbos."

R' Levi Yitzchok heard this and countered, "Then surely you are not aware that smoking on *Shabbos* is prohibited?"

"No," the brazen young man answered again. "I know that smoking is prohibited on Shabbos."

"Aha" said the holy *Kedushas Levi*, "I see what the problem is here. Maybe your teeth ache and you think it permissible in such an event to use it as a remedy, even on *Shabbos?*"

"No. I do not need to smoke as a remedy. Nothing is hurting me. I'm perfectly sound and well."

R' Levi Yitzchok was nonplused for a minute, but then raised his eyes to the heavens and exclaimed: "Ribono shel *Olam.* what a wonderful people are your children, that even their sinners have some merit left in them! For even such a brazen-faced one as this young man, would rather condemn himself by telling the truth, than hide his sins!"

נמשל: The role of a Jewish leader - and in a sense, of each one of us - is to advocate for our people, not to complain about them. Of course, at the appropriate time and in the appropriate manner, a leader is required to rebuke his people so they will improve. But in speaking to *Hashem*, the leader's obligation is to pray on their behalf, to only emphasize their virtues and good deeds. There are enough "prosecuting" angels in the heavens, and they don't need our help! Our focus must instead be directed towards all that is beautiful about the Jewish Nation. To implore *Hashem* that he should shower His beloved people with joy, success and prosperity.

ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא ... (יד-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

When the Meraglim (Spies) returned after a forty-day visit to the Holy Land, they brought back damaging reports about the people who lived there as well as the integrity of the land. They also brought great calamity upon the Jewish people by causing them to lose all hope of conquering and enjoying the land that *Hashem* chose for them. The people cried uncontrollably over their "misfortune" and as a result, Hashem informed them that on this day - the Ninth Day of Av - in many future instances. they will truly have what to cry about. As we all know, *Tisha B'ay* is a day that was marked for terrible Jewish suffering.

The question that many ask is why? What was so terrible about the report of the spies? In essence they did exactly what Moshe Rabbeinu directed them to do. Moshe sent them from the desert into the land and gave them explicit instructions. They spied out the land and reported on what they observed. They did not lie. What then did they do wrong?

The Netziv, R' Naftali Tzvi Yehudah Berlin zt''l explains that the meraglim were considered sinners because discussing the shortcomings of *Eretz Yisroel* is an embarrassment to the KING - *Hashem*, the King of all Kings! They might have reported what they saw, but they should have been more careful. It is very easy to find and point out flaws in others. To some people, it really appears that nothing is ever good, everything is flawed. They are not satisfied with their spouse, their children, their job their neighbors (their mother in law!). This is a terrible attitude. One should realize that such an outlook is not just negative, it is sinful! This terrible *middah*, besides turning one into a miserable person, actually puts one into the category of *rasha*!

The reason why *Hashem* chose "light" as His first creation, before any other, is so that we should "see the light" so to speak. and illuminate every person in our lives with the glow of positivity and appreciation. This attitude will not only allow us to be truly joyous - "עבדו את ה' בשמחה" - but will put us into the category of *Tzaddikim*, for this is the mark of a truly righteous person.